

Rezoliucinė dalis

1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakinyis ir 2 dalis turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės nuostatas, pagal kurias leidžiama, kad nuotolinės prekybos sutarties atveju tiekėjas prekių pristatymo išlaidas priskirtų vartotojui, jei pastarasis pasinaudojo teise atsisakyti sutarties.

(¹) OL C 32, 2009 2 7.

2010 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal de grande instance de Paris (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos prieš Soci  t   Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-Maria Bas Dal  , Mar  a del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-Maria Busquets Bonet, M  nica Busquets Bonet

(Byla C-518/08) (¹)

(Teisės aktų derinimas — Intelektinė nuosavyb   — Autorių teisės ir gretutinės teisės — Originalaus meno kūrinio perpardavimo teis   autoriaus naudai — Direktyva 2001/84/EB — Asmenys, turintys teis   gauti autorin   atlyginim   po kūrinio autoriaus mirties — „Asmenų, kuriems suteikta teis  “ sąvoka — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos perpardavimo teis   70 metų laikotarpiu po mirties išlieka tik autoriaus ip  diniams pagal įstatym  , o ne ip  diniams pagal testament   ir teisių perėmėjams — Suderinamumas su Direktyva 2001/84)

(2010/C 148/10)

Proceso kalba: prancūzų

Prašym   priimti prejudicinį sprendim   pateikęs teismas

Tribunal de grande instance de Paris

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Fundaci  n Gala-Salvador Dal  , Visual Entidad de Gesti  n de Artistas Pl  sticos

Atsakovai: Soci  t   Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-Maria Bas Dal  , Mar  a del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-Maria Busquets Bonet, M  nica Busquets Bonet

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendim   — Tribunal de grande instance de Paris — 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/84/EB dėl originalaus meno kūrinio perpardavimo teisės autoriaus naudai (OL L 272, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 240) 6 straipsnio ir 8 straipsnio 2 ir 3 dalių išaiškinimas — Perpardavimo teisės turėtojai mirus kūrinio autoriui — Nacionalinės teisės akto, pagal kurį per 70 metų laikotarpi perpardavimo teis   suteikiama tik autoriaus ip  diniams pagal įstatym  , o ne ip  diniams pagal testament   ir teisių perėmėjams, suderinamumas su Direktyva 2001/84/EB

Rezoliucinė dalis

2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/84/EB dėl originalaus meno kūrinio perpardavimo teisės autoriaus naudai 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia tokios nacionalinės teisės nuostatos, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią perpardavimo teis   suteikiama tik menininko ip  diniams pagal įstatym  , o ne ip  diniams pagal testament  . Kadangi taip yra, prašym   priimti prejudicinį sprendim   pateikęs teismas minėto 6 straipsnio 1 dalį perkeliančios nacionalinės nuostatos taikymo tikslais turi tinkamai atsižvelgti į visas svarbias taisykles, kuriomis siekiama išspręsti įstatymų perpardavimo teisės paveldėjimo srityje kolizij  .

(¹) OL C 32, 2009 2 7.

2010 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam (Nyderlandai) prašymai priimti prejudicinį sprendim  ) X Holding B.V. prieš Staatssecretaris van Financi  n (C-538/08), Oracle Nederland BV prieš Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

(Sujungtos bylos C-538/08 ir C-33/09) (¹)

(Šeštoji PVM direktyva — Teis   į pirkimo mokesčio atskait   — Nacionalinės teisės aktai, ribojantys atskait   tam tikroms prekių ir paslaugų rūšims — Valstybių narių galimyb   toliau taikyti teis   į atskait   ribojančias taisykles, buvusias įsigaliojant Šeštajai PVM direktyvai — Pakeitimai įsigaliojus šiai direktyvai)

(2010/C 148/11)

Proceso kalba: olandų

Prašymus priimti prejudicinį sprendim   pateik   teismai

Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: X Holding B.V. (C-538/08), Oracle Nederland BV (C-33/09)

Atsakovai: Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — 1967 m. balandžio 11 d. Antrosios Tarybos direktyvos 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių apyvartos mokesčius, suderinimo — Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos struktūra ir įgyvendinimo tvarka (OL 71, p. 1303) 11 straipsnio 4 dalies ir 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 6 straipsnio 2 dalies ir 17 straipsnio 2 ir 6 dalių aiškinimas — Teisės į atskaitą netaikymas — Valstybių narių galimybė išlaikyti iki įsigaliojant Šeštajai direktyvai egzistavusias taikymo išimtis — Prieš Šeštąją direktyvą priimtas teisės aktas, numatantis teisės į atskaitą netaikymą prekių ir paslaugų, skirtų naudoti sudarant privataus transporto galimybes, kategorijoms — Šių kategorijų nustatymas.

Rezoliucinė dalis

1. 1967 m. balandžio 11 d. Antrosios Tarybos direktyvos 67/228/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos taikymo struktūra ir tvarka 11 straipsnio 4 dalis ir 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 17 straipsnio 6 dalis aiškintina taip, kad jos nedraudžia valstybės narės mokesčių teisės nuostatų, pagal kurias draudžiama atskaityti pridėtinės vertės mokesťį, susijusį su išlaidomis, pirma, sudarant „privatias transporto galimybes“, tiekiant „maistą“ ir „gėrimus“, suteikiant „apgyvendinimą“ bei sudarant „sporto ir pramogų“ galimybes verslininko darbuotojams, ir, antra, „verslo dovanoms“ bei „kitoms dovanoms“.

2. Šeštosios direktyvos 77/388 17 straipsnio 6 dalis aiškintina taip, kad ji nedraudžia prieš šios direktyvos įsigaliojimą priimtų nacionalinės teisės nuostatų, pagal kurias PVM, sumokėtą įsigyjant tam tikrą iš dalies verslo, o iš dalies asmeniniams tikslams naudojamų

prekių ar paslaugų, apmokestinamasis asmuo gali atskaityti ne visą, o tik proporcingai jų naudojimui verslo tikslais.

3. Šeštosios direktyvos 77/388 17 straipsnio 6 dalis aiškintina kaip nedraudžianti įsigaliojus šiai direktyvai valstybei narei įvesti teisės į atskaitą apribojimo pakeitimą, iš esmės skirtą sumažinti apribojimo taikymo sritį, tačiau dėl kurio negali būti atmesta galimybė, jog konkrečiu atveju ir tam tikru ataskaitiniu laikotarpiu dėl bendro pakeistos tvarkos pobūdžio pakeitimas išplės apribojimo taikymo sritį.

- (¹) OL C 55, 2009 3 7.
OL C 90, 2009 4 18.

2010 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Friedrich G. Barth prieš Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Byla C-542/08) (¹)

(Laisvas asmenų judėjimas — Darbuotojai — Vienodas požiūris — Nacionalinės teisės aktuose nustatytas specialus priedas už darbo stažą universiteto dėstytojams, kurį Teisingumo Teismas buvo pripažinęs neatitinkančiu Bendrijos teisės — Senaties terminas — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai)

(2010/C 148/12)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Friedrich G. Barth

Atsakovė: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung